

דף י.

או"ח סימן תרכה פ"א

עין משפט ב.ג.

עין בסעיף הקודם

או"ח סימן תרכט פ"א

עין משפט ד.ה.

יט. כג. פירס על הסוכה סדין מפני החמה או תחתיה מפני העלים הנושרים פסולה ט, אבל אם לא פירס אלא כדי לנאותה י כשרה והוא שיהיה בתוך ד' טפחים לסכך.

יט. כד. י"א שסוכה שהיא מסוככת כהלכתה וירא שמא יתייבש הסכך או ינשרו העלין ואז תהיה חמתה מרובה מצלתה אינו יכול לפרוס סדין כיון שהסדין גורם שעל ידו תהיה צלתה מרובה מחמתה פסולה. אבל אם לא כיון בפריסת הסדין אלא להגן מפני החמה, והעלין שלא ינשרו, או לנאותה והסדין בתוך ד' טפחים כשרה כ, אך לכתחילה לא יעשה כן אלא א"כ ניכר לכל שמכוון כדי להגן, או שהסדין שרוי במים שניכר לכל שאינו שוטחו אלא לייבשו ל.

או"ח סימן תרכז פ"א

ה. ה. פירס סדין מ מתחת לסכך והוא לנוי אם הוא בתוך ד' טפחים ז מהגג

ט. משנה סוכה י"ג וכפי רש"י והר"ן. וי"א שהביא אח"כ בשו"ע הוא פי' ר"ת במשנה שהסכימו עליו התוס' והרא"ש. וטעם הפסול דאינו יושב בסוכה דאהל מפסיק בניהם. רש"י סוכה י"ד ע"א.

י. דהוי צורך סוכה ובטל לגבה. ב"י. ודוקא שהסוכה צלתה מרובה מחמתה.

כ. ויש להחמיר כדעת רש"י שהיא סתמא בשו"ע, וכן דעת הגר"א. כה"ח אות ק"ח. כשרה: דכיון שעשה להגן מפני החמה בטל לגבי הסוכה ולא מקרי סכך פסול.

ל. ומ"מ בשעת אכילה אסור. ב"י. בשם הר"ן. ואם הגשמים נוטפים מן הסכך. כתב המ"א בס"ק כ"ה דמוטב לפרוס הסדין בתוך ד"ט משיאכל חוץ לסוכה אך לא יברך לישב.

מ. ה"ה עיטרה בשאר מינים שאין מסככין בהם כגון קישוטי נייר ופלסטיק או מיני אוכלין וכלים נאים. מגמ' סוכה י' ע"א.

נ. שאז בטלים הם לגבי הסכך ואז מותר אפי' לישב תחתיהם. מ"ב אות יו"ד.

כשרה, אבל אם הוא רחוק יותר מד' טפחים **ב** מן הסכך פסולה **ע**.

ה. ו. אם הסדין אינו לנוי אפי' שהוא בתוך ד' טפחים **ב** לסכך פסולה.

הגה: ויש לזהר שלא לתלות שום נוי רק בפחות מד' **א** טפחים לסוכה.

עין משפט ו. או"ח סימן תרלה סעיף ב

ב. ג. האוכלים ומשקים שתולין בסוכה כדי לנאותה אסורים להסתפק מהם **ק** כל שמונת ימי החג, ואפי' נפלו **ר**.

הגה: וביו"ט ושבת אסור לטלטלם **ש** שמוקצים הם **ת**.

ב. ד. אם התנה עליהם בשעה שתלאם **א** ואמר בלשון זה איני בודל מהם

ס. דאינו בטל לגבי הסכך והוי אהל בפני עצמו. כ"כ הלבוש. ובסוכה גדולה פוסל באמצע בד' טפחים, ובסוכה קטנה בין באמצע בין מן הצד פוסל בג"ט. כמ"ש בס"י תרל"ב סעיף א'.

ע. אפי' אם אותם הנויים חמתן מרובה מצלתן ג"כ פסולה. כ"כ הר"ן והריטב"א והמ"א מסתימת לשון הרמב"ם, ויש מקילין אם חמתן מרובה מצלתן, כ"כ הר"ן בשם הרא"ה. כה"ח אות י"ח.

פ. אפי' בתוך טפח. מ"ב אות י"ד.

צ. וימשעות הדבר שבעינין שכל הנוי בשלימותו לא יצא מחוץ לד"ט. אך רוב העולם אינם נזהרים בזה ומרחיקין הנוי מן הסכך ד"ט. ויש לזהר שלא לתלות יותר מד"ט שום נוי אפי' אין בו ד"ט רוחב. מ"א ס"ק ד'.

ו. ולפי' אין לתלות פירות או כלים, ולענין תליית המנורה בסוכה א"צ להחמיר אפי' רחבה ד"ט שחוששין שמא ידלק הסכך ח"ו, אלא שיזהר שלא ישב תחתיה. כה"ח אות כ"א.

ק. ויותר טוב לתלות אותם בגובה שאין הילדים יכולים להגיע אליהם אם לא שהתנה עליהם.

ואסור להסתפק מהם משום ביזוי מצוה, מגמ' שבת כ"ב ע"א.

ר. דאיתקצו בבין השמשות לכל החג.

ש. שכל האסור באכילה אסור בטלטול אפי' אינו אסור באכילה אלא מדרבנן. ביאורי הגר"א.

ו. ואם נפלו ביו"ט או בשבת יביאו קטן כבן ג' או ד' ויטלטלם למקום אחר להצניעם שם עד אחר יו"ט, כ"כ הבן איש חי בפ' האזינו אות יו"ד.

ואפי' מפני הגנבים או הגשמים אסור לטלטלם. כ"כ בר"ז אות ו'.

ו. ואם נופלים הרבה קסמין על השולחן ביו"ט או בשבת וא"א לאכול שם מותר לטלטלם כמו גרף של רעי. כ"כ במשנה ברורה בביאור הלכה.

ת. דמוקצה למצותו אפי' ר"ש מודה דאסור. מ"א ס"ק ה'.

א. לאו דוקא אלא קודם בין השמשות.

כל ביה"ש^ב, הרי זה מסתפק מהם בכל זמן שירצה^א שהרי לא הקצה אותם ולא חל עליהם קדושת הסוכה.

אם אמר בלשון זו שאני מתנה עליהם לאכלם כשיפלו אינו כלום^ד, אבל אם אמר אני מתנה עליהם לאוכלם מתי שארצה מהני שגם ביה"ש בכלל.

הגה: וצריך לעשות התנאי קודם בין השמשות הראשון.

הגה: יש מי שכתב שבזה"ז אין נוהגים להתנות^ה, וכך נוהגין בנויים התלויים בסכך אבל בשל דפנות כגון סדינים המצויירים נוהגים לטלטלם אפי' בלי תנאי מפני הגשמים, כיון שיש אומרים דאין איסור בדפנות עצמן, ומ"מ טוב להתנות עליהם^ו.

הגה: אם סיכך בהדס או תלה בסוכה אתרוג לנוי מותר להריח בהם^ז דלא הוקצו מריח רק שלא יגע בהם דאסור בטלטול. ויש אוסרים להריח בהדס^ח.

ב. כיון שיש תחילת ביה"ש ויש סוף ביה"ש צריך שיאמר כל זמן ביה"ש. כה"ח אות ל"ח. וברמ"א הוסיף שצריך שיאמר כל ח' הימים, אבל המ"א בס"ק ז' כתב שזו חומרא יתירא, והלבוש כתב העיקר כדברי הרמ"א.

ג. אפי' בעודם תלויים. מ"ב אות י"ט.

ד. שהרי לא התנה אלא על השעה שיפלו, וא"כ בביה"ש שהיו תלויים חלה עליהם קדושת סוכה.

ה. מטעם שאין אנו בקיאים להתנות כראוי.

ו. ויזהר לעשות להם עניבה ולא קשירה כדי שיוכל להתירם ביו"ט או בשבת. מ"א ס"ק ט'.

ז. אותם החוקקים הפסוק "בסוכות תשבו שבעת ימים" בדלעת לא יפה הם עושים שזה יבא לידי בזיון. מ"ב אות כ"ד.

ח. גם אחרי הסוכה לא יפסע על עצי סוכה דתשמישי מצוה הם כמו ציצית ולולב, אבל מותר לשורפם בתנור, ונהגו לשומרם להגעלת כלים.

ט. אדם שתלה אתרוג כשר לנוי בסוכה, וביו"ט בא אצלו אורח שלא היה לו אתרוג ורוצה לקחת אותו ולברך עליו כתב הח"ס בתשובה או"ח סי' קפ"ד דמותר לו לקחת אותו ולברך עליו. פ"ת ומ"ב בביאור הלכה.

י. ומה שמותר להריח בהם דלא הוקצה אלא מאכילה, וההדס לא הוקצה אלא לעציו ולא להריח בו. כ"כ הלבוש.

יא. כיון שעיקרו עשוי רק להריח הוקצה גם לריח, וכיון שיש פלוגתא שב ואל תעשה עדיף, אבל אתרוג שעיקרו לאכילה לכו"ע מותר להריח בו. מ"ב אות כ"ו.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

דף י:

עין משפט א. אר"ה סימן תרלד פעיף ג.

ג. ב. יש בה ז' על ז' ונתן בה בגדים ט לנאותה וממעטים אותה מז' על ז' פסולה.

עין משפט ב. אר"ה סימן תרכט פעיף יט.

יט. כד. י"א שסוכה שהיא מסוככת כהלכתה וירא שמא יתייבש הסכך או ינשרו העלין ואז תהיה חמתה מרובה מצלתה אינו יכול לפרוס סדין כיון שהסדין גורם שעל ידו תהיה צלתה מרובה מחמתה פסולה. אבל אם לא כיון בפריסת הסדין אלא להגן מפני החמה, והעלין שלא ינשרו, או לנאותה והסדין בתוך ד' טפחים כשרה י, אך לכתחילה לא יעשה כן אלא א"כ ניכר לכל שמכוון כדי להגן, או שהסדין שרוי במים שניכר לכל שאינו שוטחו אלא לייבשו כ.

עין משפט ג. אר"ה סימן תרכז פעיף ב.

ב. ב. הישן תחת הכילה ל שהיא אהל מעל המטה בסוכה אם אין לאהל גג טפח מ יצא, אפי' גבוה יותר מעשרה טפחים, ואם יש לו טפח רוחב

- ט. אע"ג דלענין גובהה אין הנויין מעלין ולא מורידין ולא ממעטין, שאני כאן, דהרי במציאות אינה מחזיקה ראשו ורובו ושולחנו. לבוש.
 - י. ויש להחמיר כדעת רש"י שהיא סתמא בשו"ע, וכן דעת הגר"א. כה"ח אות ק"ח. כשרה: דכיון שעשה להגן מפני החמה בטל לגבי הסוכה ולא מקרי סכך פסול.
 - כ. ומ"מ בשעת אכילה אסור. ב"י. בשם הר"ן. ואם הגשמים נוטפים מן הסכך. כתב המ"א בס"ק כ"ה דמוטב לפרוס הסדין בתוך ד"ט משיאכל חוץ לסוכה אך לא יברך לישב.
 - ל. הם הסדינים הפרושים סביבות המטה על ארבעה עמודים והמטה באמצע. מ"ב אות ד'. ומדידת העשרה טפחים גם כאן מודדים מהארץ עד גג הסדינים ולא מגובה המטה שנמצאת בכילה. מ"ב אות ה'.
 - מ. וה"ה שלא יהיה בפחות מג"ט סמוך לגג רוחב טפח. כ"כ הב"ח בשם האגודה. מ"ב אות ו'.
- ו עוד כתב הב"ח והמ"א בס"ק א' בשם האגודה דאפי' אין לה גג טפח אינו מותר רק כשהסדינים מגיעים עד הארץ דאם יש אויר בניהם עד הארץ אפי' של טפח אסור לישון

צריך שלא יהיה גבוה עשרה טפחים.

שם, שאז נעשה האויר לבוד ונעשה מחיצה טפח והוי אהל. וכ"כ בחידושי רע"א ובביכורי יעקב ובמ"ב בשער הציון אות ח', ועיין בכה"ח אות ט'.